

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

30.6.2002

700 let obce DOBŘÍŇ

DOBŘÍŇ - kde vlastně naši předkové objevili tak krásné jméno pro svoji obec! Vždyť si pod ním každý musí představit místo dobré, s nádhernými dobrými lidmi. Ale podle historiků toto není pravý původ názvu.

Jsou dva názory pro vysvětlení:

1. Václav Chalupecký píše r.1919 o vsi Dobříň, že zakladatelem byl Dobra, majitel dvora.
2. Dr. Antonín Profous (v knize Místní jména v Čechách, vyd, ČAVU v Praze v r.1947) vysvětluje vznik názvu ze staročeského debř (dolina, údolí) domýšleli si k němu asi slovo dvůr (- znamenalo dvůr stojící v debři, t.j. v dolině, v údolí).

R 1294 se objevuje tvar Dobern a v r.1295 tvar Dobren. Okolo r.1390 Dobrznye, v r.1577 Dobřeň, v r.1726 na Mullerově mapě název Dobrzin.

V letech 1785-1845 Dobřin – název byl pravděpodobně upraven podle obcí směrem k východu (Bechlín, Předonín). R.1854 bylo úředně stanoveno užívání názvu Dobříň. V našem století v důsledku změkčování v hovorové mluvě došlo ke konečnému názvu DOBŘÍŇ.

NĚCO MÁLO Z PRADÁVNÉ HISTORIE:

Má se za to, že první osídlení místa naší obce spadá pravděpodobně do doby meziledové (12 000 let p.n.l.), kdy se dle dokumentu z knihy Říp – hora v jezeru, lidé usazují na přesypech po obou březích Labe. Odborný a archeologický průzkum nebyl proveden.

Sondu do minulosti provedl prof. Roudnického gymnázia Jan Vařeka v letech 1884 - 1890. Z jeho bohatých zápisků se zachoval pouze jeden, který zpracoval v r.1942 dr. A. Piffel (prof. J.Vařeka - arch. dr. A.Piffel "Dobříňské starožitnosti", Rce n.L.

v lednu 1943). Prof. Vařeka slepil dva unětické hrnky a jeden šňůrový pohár – tyto dva nálezy jsou důkazem o osídlení před 2.000 lety p.n.l.

Ve východním katastru obce (nad hájem) byly nalezeny bronzové spony – z období asi 1.500 let.p.n.l. Spony a některá keramika byly předány do Národního muzea v Praze - pravěké odd. - inv. č. 18/41, přípis č. j. 2879 ze dne 26. 9. 1941.

Osídlení Slovy asi před 6 000 lety n.l. bylo dokládáno nálezem střípků – osud jejich však není znám.

Na parcele č.katastru 540/1 (z r.1941) – byla objevena jáma po cihlářské peci a blízko ní nalezeny bronzové spony.

Ředitel Podřipského muzea (prof. J. Dobr) vyčlenil samostatnou vitrínu těchto nálezů. Po zrušení roudnického muzea (1950-51) není jejich osud znám.

PRVNÍ PÍSEMNÁ ZPRÁVA

Prvá zpráva písemná z r. 1294 o Dobříni (Willas Dobern prepositi Wissegrad, RB II, 1231) připomíná, že náleží statkářům vyšehradského kostela v Praze.

Další písemná zpráva (in Dobern, in Cozlowicz t 719) z r. 1295 říká, že král Václav II. daruje Dobříň spolu s jinými obcemi biskupovi Janu Tobiášovi z Bechyně, aby se vzpamatoval ze škod, které utrpěl při řádění Braniborů na jeho roudnickém panství v letech 1279 - 1283. Tímto královským rozhodnutím je Dobříň od r. 1295 majetkem roudnického hradu, který patřil pražským biskupům a později arcibiskupům domýšleli si k němu asi slovo dvůr (- znamenalo dvůr stojící v deři.

Představu o velikosti obce ve 14. stol. nám dává “ Deset urbářů českých z roku 1390“. V této době měla Dobříň 18 menších pozemků (=menší selské usedlosti) s poli o rozloze 50 - 60 jiter (staročeské jitro = 0,285 ha). Roční nájem držitelé usedlosti platili 32 grošů. Na 36 pozemcích byli poklasní a šafáři, kteří neplatili nájem.

Řadu světských držitelů začíná Konrád z Vechty r.1431.

Dalším majitelem je Vilém z Rožmberka, jehož poslední manželka Polyxena, později vdova, si za manžela vzala Zdeňka Popela z Lobkovic.

Rukopisný urbář Rozemberský “ z roku 1592 píše o Dobříni: Při té vsi je velikých luh a porostliny borové, v kterýmžto luhu jest znamenitý počet bažantův, koroptví a zajícův, a z toho luhu i z těch borovic jest výborné štvání. Při té vsi mají rozděláno vinic nemálo. V obci bylo 8 chalupníků s koňmi, 4 bez koní, 2 podruzi.

Robotu v 16. – 18.století plnili většinou na Kalešovickém statku.

Obec o velikonocích platila „mostní vejce“. Povinnost lovit ryby neměla. Víno se dodávalo do Roudnice na týdenní a výroční trhy – vyváželo se také do vnitrozemí i do Německa – do Míšně.

Písemnosti z roku 1680 připomínají povstání selského lidu a popravu dobříňského poddaného Marka..

Zpráva o povodních z 19. 2 .1821 – v tomto roce byla největší povodeň v historii obce - Labe stouplo o 9 m nad normál (druhá byla r.1845 a třetí r. 1890).

Roku 1849 z majetku rodu Lobkowiců přechází úřední podřízenost na soudní okres Roudnice nad Labem., Okresní hejtmanství Mělník.

R. 1850 otevření vlakové zastávky v Dobříni na trati Praha – Podmokly.

Ottův slovník naučný (r. 1890): Dobříň, ves 3 km severně od Roudnice, 43 domků, 286 obyvatel. Samota Kalešov, poplužní dvůr.

V letech 1854 - 1868 patří obec pod Okresní úřad Rce n. L.

R. 1868 - 1949 patří pod soudní a politický okres Rce n. L.

ÚŘEDNÍ POPIS OBCE

– vyňato z popisu Okresního hejtmanství v Roudnici z r. 1897:

Obec Dobříň, ves při levém břehu Labe, severovýchodně vzdálená od města Roudnice – 3km, nadmořská výška 154 m.

Katastr obecní měří- 605,85 ha a to:

1. půdy hospodářské 321,32 ha
2. lesů 236,26 ha
3. půdy stavební a neplodné 48,27 ha

Katastrální výnos: 7.751,32 K

Místní obec: Dobříň Obyvatelstva čítá: 286 bydlících ve 45 domech a to: 264 katolíků a 22 evangelíků

pohlaví: 142 mužské, 144 ženské

Katastrální obec: Dobříň Obec přifařena: k Roudnici

Stanice poštovní: v Roudnici

Stanice železniční: v Roudnici

Stanice telegrafní: v Roudnici

Vody: poblíže Labe

Horniny: hlína, jíl, písek, štěrk.

Samota: dvůr Kalešov.

Zemědělství: řepářství, chmelařství, bažantnice.

Průmysl: akciová továrna na vyrábění a čištění lihu a umělá hnojiva; Cihelna.

Doprava: Zastávka rakouskougerské státní dráhy.

Dějiny: Osada tato byla částí panství Roudnicka.

SČÍTÁNÍ OBYVATEL A DOMŮ OD ROKU 1848 – 1980:

r. 1848 - 183 obyvatel. - 28 domů

1850 - 177 - nezjištěno

1869 - 190 - 38

1880 - 232 - 35

1890 - 286 - 43

1900 - 319 - 49

1910 - 662 - 96

1921 - 651 - 106

1930 - 699 - 136

1950 - 595 - 153

1960 - 603 - nezjištěno

1970 - 591 - 156

1980 - 521 - 170

POLOHA OBCE zapsáno v 30. letech

Obec rozkládá se při levém břehu Labe severovýchodně od Roudnice; od hájovny v bažantnici až ke škole na Bezděkově naměřeno 3km – prodlouženo na náměstí v Roudnici měří celková délka 4 km .

Obec při pravé straně hraničí těsně s tratí Čsl. státních drah, při východní straně hraničí s Lobkowiczským hájem (bažantnicí) a ostatními lesy. Lesů je v blízkosti obce dosti, větším dílem borových. Obec stojí poměrně na rovině, než při straně k Labi tvoří malé svahy (Pod babky). K jižní straně je půda rovná až k návrší na němž stojí dvůr Kalešov (Samota), odkud jest pěkný rozhled na celý kraj a středohoří.

Obcí prochází strouha, původně tudy tekla potok, který od Bechlína protékal lesem „v Jezeře“, prochází pod železniční tratí a vléval se „na špičce“ do Labe. Od r.1925, potok jest bez řítoku, vyschl a zůstává jako odvodňovací strouha v době dešťů. Část obce je vydlážděna čedičovým kamenem a to ulice k zastávce a ulice ku přívozu. Obec udržuje ve své režii 2 studny, z nichž jedna je umístěna ve středu obce a druhá u hasičského skladiště. Větším dílem má každý majitel domu studnu svoji. Třetí obecní studna byla prodána i s částí místa p. Václavu Krejzovi, dřívějšímu majiteli nynějšího hostince „U Čulíků“.

Železniční trať Čsl. státních drah je jednokolejná, pro kolej druhou jest již upravován terén. Trať jest vyvýšena a v náspu jest až v blízkosti strážního domku v obci most pod kterým před léty tekla potok.

V samotné obci je obývaný strážní domek a zastávka se zřízenou čekárnou a výdejnou jízdenek. Příjezd vlaku je chráněn závorami. Druhý strážní domek je u Cukrovaru, rovněž obýván a službu konající strážník trati před příjezdem každého vlaku spouští závory přes trať. Nejbližší nádraží jest v Roudnici vzdálené od obce asi půl hodiny cesty. Nádraží bylo přestavěno v letech 1926-29 roudnickou stavitelskou firmou „Hádl a Hájek“. Nádraží bylo přestavěno velkým nákladem a z původního celé přeměněné.

Situace od Labe: Půda od Labe původně rovná jest osázená chmelnicemi až k obci (v této části pozemku se užívá místního názvu „Na provazcích“). Na větší části jest Lobkowiczských háj (bažantnice) v němž jest zřízen domek obývací pro hajného při silnici, která protíná háj na přívoz Kyškovic. Přívoz je majetkem rolníka Šebka z Kyškovic. V malé vzdálenosti od břehu Labe tvoří půda vyšší svahy, od lihovaru k obci a odtud až ke Kozlovicům. Výška nad mořem jest 154 m to jest hladina Labe a nad tou jest půda nestejně zvýšená od 5-10 m na různých místech.

Podnebí – klimaticky spadá Dobříň do nejteplejší části litoměřického okresu, do tzv. teplé oblasti, která zahrnuje nejteplejší místa v Čechách vůbec. Průměrné roční teploty = 9 st. C., průměrné roční srážky = 450 - 550 mm, směr větru je většinou západní.

NÁZVY V OBCI - vypsáno z Dobříňské kroniky:

Kalešov + Jalovčiny (jižně od Dobříně)

Náves – 5 cest, autobusová zastávka

Zátiší – dříve náves - poslední neděle v červnu se zde již tradičně pořádá pouť pod lipami a kaštany (tradice z roku 1924). 17 lip a 7 kaštanů bylo zde vysázeno Josefem Švagrovským. jedním ze synů známého podřipského buditele z Roudnice, který měl v Dobříni statek a zahradu (Zangrovina) – dočteme se o tom v knize M.V.Kratochvíla „Čechy krásné, Čechy mé“.

Lihovarský statek

Košická dílna (Zangrův dům)

Horův dům – Josef Hora se narodil v Dobříni 8. července 1891

Zangrova zahrada (dříve patřila k domu Švagrovských

Obecní pastouška – byl domek se zvoničkou ve štítě, která oznamovala poledne, požáry aj. (dnešní domek Nedvěďů)

Železný kříž v žulovém podstavci, obehnán malým plůtkem – obnova r. 1891(nápis) - bylo to poutní místo zasvěcené sv. Petru a Pavlovi.

Na Americe – snad název po vrátivším se vystěhovalci z Ameriky

Na vršku a Pod vrškem – u chmelnice

U špičky – zde ústil potok Předojínský než byl sveden do kanalizace

Provazce – malá políčka mezi obcí a Labem (název podle dřívější polní míry)

Na kanále – k železničnímu podjezdu - užívá se od 70. Let

V legáru – silnice a příkop souběžně s tratí

Na bažinách – pole za tratí , v deštích zde vznikaly bažiny

Na haldách – vodní plocha a hromady písku po těžbě

Pískovna – název od r. 1985

Zlatý vrch – za křižovatkou na Bechlín – název z doby, kdy tudy vedla robotní cesta.

Později zde byly vinice a říkalo se Na vinici. Dnes se oba názvy neužívají, spíše se používá Na křižovatce.

U křížku – na roudnické silnici – křižovaly se zde dvě cesty - jižní cesta vedla na Kalešov a severní přes pole do Dobříně. Začátkem 70. let v rámci rozšíření sadu byly cesty zrušeny a zůstal jen kříž mezi dvěma akáty.

Pískovna – mezi Špičkou a Balírnami byla původně malá pískovna. Pod náplavami byly nalezeny předměty připomínající minulost. Později zde byla skládka, která je od r. 1985 zrušena.

U schůdků – místo na Labi, kde hospodyně máchaly a bělily prádlo Vodárna a čerpadlo – jsou postavené u háje a slouží k zavlažování chmelnic a polí Pod hájem – za čerpadlem

Louka – pod hájem u přívozu

U vodárny – na začátku háje pod východní částí obce vybuďovala Glazura v háji studnu, odkud čerpá vodu do vyvýšené vodárny, aby dále pokračovala do závodu.

V prutníkách – říká se tak místu při levém břehu Labe za hájem, kde jsou asi 100 m dlouhé tůňky obklopené vrbovým proutím a olšemi

U Čulíků, U Purnochů – bývalé hospody

U Abtů – bývalý obchod

U Košťálů, U Hajšlů, U Kuchařů – selské usedlosti.

DOBŘÍŇSKÝ HÁJ

- dříve zvaný panský, byl dne 6. 10. 1933 prohlášen za přírodní rezervaci, aby byla chráněna sněžěnka podsněžník. Od 17. 12. 1974 na nátlak ochránců přírody byl výnosem ONV v Litoměřicích vydán přísný zákaz trhání sněženek.

Háj se rozkládá na rozloze cca 22,1 ha ve 150 m n.m., v údolí řeky Labe. Půda je vlhká, humosní, spočívá na písčítých vrstvách říčních usazenin.

Háj není typickým lužním lesem – patří k typu tvrdého luhu (duby, jilm, javor, jasan), lípy, akáty, habr, hloch. Z keřů zde roste brslen, líska, vrby, bez černý, střemcha, svída krvavá. Z květin zde najdeme sněžěnku, dymnivku dutou (bílou, fialovou), křivatec žlutý, plicník lékařský, orsej jarní. Dále zde roste pižmovka mošusová, hluchavka žlutá - pitulník, podbílek šupinatý, mateřka trojžilná, hluchavka bílá, pryskyřičník plazivý, ptačinec hajní, netykavka malokvětá aj. V létě kopřiva dvoudomá, brštica kozí noha a různé lopuchy-

UDÁLOSTI V OBCI

r. 1870 – založen Roudnický lihovar a rafinerie v Dobříni – zpočátku se zde vyráběl líh pitný pro spotřebu v tuzemsku i k vývozu (jenž byla tehdy značná), postupně se výroba omezovala, ale lihu se začalo využívat pro motorické účely (směs lihu a benzolu). V Čechách byla zavedena podobná směs Dynalkohol v r. 1924, která byla po několika letech nahrazena směsí lihu bezvodého a benzínu, čili motorovým lihem. Prvý přístroj na velkovýrobu bezvodého lihu na území bývalé ČSR byl postaven v Dobříni roku 1929.

25. 5. 1872 – průtrž mračen způsobila povodeň – vybráno 31 zlatých 65 krejcarů sbírka na poškozené

r. 1874 – velké červnové sucho

r. 1875 – sbírka 5 zlatých a 50 krejcarů pro požárem postižené obyvatele obce Vetlá a předán dar 5 kop žita

r. 1876 – povodeň (5 m nad normál)

r. 1878 – v březnu a květnu byly vichřice a krupobití; v dtomto roce vypukl požár, při kterém shořely 3 statky se vším příslušenstvím a 2 stodoly – škoda činila 19.350 zlatých

r. 1884 – prohlubování řečiště Labe mezi Dobříni a Kyškovicemi pro paroplavbu; začátek stavby silnice Roudnice – Dobříň - Štětí

r. 1885 - 8.února se uskutečnilo I. vystoupení ochotnického divadla dobříňské a kozlovické mládeže v hostinci p. Fujery - hrála se veselohra „Z okna do okna“.

r. 1886 – vyhořela hospoda p. Fujery

r. 1887 – účast dobříňských na táboru lidu na Řípu (boj za svobodu tisku, shromažďování a za národní rovnost) – na mítinku promluvil podřipský poslanec MUDr. Edvard Grégr

r. 1889 – epidemie záškrty – zavření škol Na Labi mezi Roudnicí a Dobříni proběhly Mezinárodní veslařské závody pořádané Českým atletickým klubem.

r. 1891 – 8. července narození Josefa Hory

- r. 1892 - 93 – byla velmi krutá zima – země promrzla prý do hloubky 1,5 m, následovalo velmi suché léto koncem července pozbyly platnost stříbrné dvouzlatníky a čtvrtzlatníky
- r. 1895 – opět se uskutečnily na Labi Mezinárodní veslařské závody (XIV.); na jaře se objevilo hodně chroustů – vykupovali se, za 1 litr (asi 400 chroustů) se vyplácely 4 krejčary
- r. 1898 – krupobití (kroupy jako holubí vejce) –porazily chmelnici

ZAČÁTEK 20. STOLETÍ

– zakládání podpůrných a vzdělávacích spolků, tělovýchovných a jiných sborů:

Cvičitel'ský sbor sokolské župy podřipska od r. 1893 do 50. Let

Hasič'ský sbor – l.října 1903

Podpůrný a vzdělávací spolek VČELA r.1914 do 50.let (U Čulíků)

KSC založena v 2.pol r.1921 – zrušena 20.10.1938

S.K.Dobříň fotbalisté – r.1922, po r. 1945- Tělovýchovná jednota Sokol Dobříň, od 70. let přejmenováni na TJ Chemička Dobříň

r. 1923 v hospodě U Čulíků byla založena Dělnická TJ

r. 1923 – Table tenis club v Dobříni

1.světová válka – 1914-1918 – dvanáct chlapců se již nikdy nevrátilo – na novém hřbitově otevřeném dne 29.6.1924 je pomník s jejich jmény a verše k uctění jejich památky:

Třesk zbraní slyšeli jsme
a vaše vzdechy--
„Proč umíráme?“
sevřené rty šeptly.
Vždy svobody lze dobýt
silou mravní,
- vám, obětem války -
obec pomník staví.

r. 1922 – v lihovaru měla své výrobní farmaceuticko – chemická továrna Pragochemia; po válce se specializovala na jeden z nejdůležitějších oborů a to na farmaceutický průmysl; úzce spolupracovala s významnými vědeckými a universitními kapacitami poválečného Československa, např. ve spolupráci s universitním profesorem

MUDr. Šambergerem, zahájili výrobu Ichtoxylu, jehož byl autorem;

do r. 1924 – v místě Glazury byla továrna na kancelářský nábytek PRAGA - pro nedostatek odbytu výroba zastavena; zakoupila ji firma Otto Schonbach z Prahy a začala výrobu keramických frit, glazur barvítek atd. Ve 30.letech zahájil vlastní výrobu Evžen Frohlich a od r. 1937 se keramicko-chemická továrna jmenovala

„Frohlich-ing.Jermář a spol.“

r. 1926 - 29 – přestavba železniční zastávky .

V neděli 19. září 1937 se konala smuteční tryzna – v 7 hodin večer v sále U Řezáčů za účasti podepsaných občanů a spolků (Obecní úřad Dobříň, Místní osvětová komise v Dobříni, Dělnická Tělocvičná jednota v Dobříni, Sportovní klub Dobříň,

Podporovací a vzdělávací spolek VČELA pro Dobříň a okolí, Sokol, Sbor dobrovolných hasičů).

R. 1928 – 20.1. tělovýchovná Jednota Sokol v Dobříni, zřizuje sokolský stadion 33x94m (Dnes Sokolská ulice)

R. 1945 – nálety Anglo – Američanů (hloubkových letců) na Benzínu, roudnický most, nemocnici a další objekty. Na sklonku války zemřel náš občan (byl zasažen při náletu na nemocnici) 19letý Moravec. Občané utopili Marii Flotovou.

Osvobození – 10. 5. 1945 v 16 hod. přijíždí 55. viselská ženijní brigáda 1. ukrajinského frontu, které velel plukovník E. S. Jefremenko – jejich ležení bylo v lese za tratí a u háje až do podzimu; v Dobříni byly 2 ruské tanky a ubytování ruští velitelé.

Obec měla asi 750 obyvatel.

R. 1946 – ze 750 obyvatel se asi 1-3 vystěhovala do pohraničí (na výzvu čsl vlády, která chtěla pohraničí osídlit).

Němečtí zajatci vybudovali kostkově betonovou silnici přes celou obec až k lokálce, kde navazovala na betonovou silnici začínající u podniku Benzina a končící u závod Butonia na Bezděkově.

V Dobříni se hrálo ochotnické divadlo, režiséři: paní Dagmar Křivanová a pan Josef Kubizňák ; divadlo se hrálo ještě v 60. letech (s přestávkami)

Zřízení mateřské školky v Dobříni; za obcí směrem ke hřbitovu bylo vybudováno hřiště – Sokol.

R. 1947 – rok obrovského sucha .

28. září se uskutečnilo v obci slavnostní shromáždění lidu Podřipska u příležitosti odhalení pamětní desky (sochař Jan Jiříkovský) prvnímu národnímu umělci, básníku Josefu Horovi, narozenému 8. července 1891 v Dobříni, a který naposledy vydechl v Praze 21. 6. 1945. Desku odhalil Jaroslav Seifert za Syndikát českých spisovatelů.

V tomto roce fi Zalabák uzavřela smlouvu s arabskou fi Ahmed Abalubrohsin – na výrobu beden na pomeranče a citrony – denní výroba 3000 ks

R. 1948 – po r. 1945 byly hospody v obci rozděleny takto: KSČ se scházela v hospodě U Řezáčů (200 členů), Soc. dem. strana v hospodě U Čulíků, Národně socialistická strana U Purnochů.

R. 1951 – pokus MNV zřídit v obci jednotřídku, ale po roce se vše vrátilo na Bezděkov.

R. 1952 – výbuch v závodě Benzina - 5 lidí přišlo o život – trestán nevinně náš občan pan Mrázek.

V září vzniklo JZD – předseda pan Josef Blím.

- R. 1954 – nové hřiště Na jezeře – SK Dobříň
- R. 1958 – dobříňští ochotníci nastudovali hru Divá Bára v režii p.Křivanové a p.Kubiznáka.
- R. 1963 – II.třída Okresního přeboru v kopané – vítězný zápas SK Dobříň -Dynamo Podluský
- R. 1965 – návštěva ruského osvoboditele plukovníka Jefremenka se ženou v Dobříni
- R. 1971-72 - úprava vozovek, chodníků v obci; rekonstrukce prodejny potravin; vybudování kanalizace pro svod dešťové vody a Předojínského potoka pod kanálem směrem k Labi;
- R. 1973 – vybudován chodník od obce k Balírnám (400m), nově otevřená MŠ od 1.září; oplocení hřiště a vybudování kabin pro sportovce
- R. 1975 – po 30 letech návštěva Jefremenka; v srpnu i v září byla velká sucha a horka (ve stínu stále přes 30 stupňů).
- R. 1976 – 6. května lehké zemětřesení v 21 hod.- třáslo se sklo v kredenci;
Každý rok bude probíhat sportovní utkání na počest dobřínského fotbalisty pana Zd.Kubiznáka (zemřel r. 1975) – od 17.7. vždy po 3 týdny na hřišti v Dobříni, které je považováno za nejlepší v tomto kraji,
Bylo rozhodnuto o bytové výstavbě mezi obcí a Balírnou (10-24 parcel)
- R. 1977 – velké deště: na Bartoloměje v srpnu stoupla voda o 5m, popadané chmelnice, zahrady na špičce pod vodou; krásné dobřínské lesy jsou likvidovány a musí ustoupit těžbě písku
- R. 1978 19.10.Zánik sboru dobrovolných hasičů v Dobříni
- R. 1979 – přechod starého roku do nového byl velmi zajímavý teplotně:
31. 12. 1978
Teplota dosahovala +5 stupňů C a po půlnoci 1.1.1979 teplota klesla na -22 stupňů;
Adaptace místního pohostinství – zbouráno jeviště, výměna oken;
- R. 1980 – první elektrické lokomotivy začaly jezdit přes Dobříň,
- R. 1981 – deště v červenci způsobily velké povodně, Předojínský potok se po dlouhé době naplnil, ale také rozlil a zatopil dvorky Bubáků, Urbanů, Prokešů; tento rok byla také velmi špatná úroda.
- R. 1982 – zrušena chmelnice za hájem tzv. Panská,
Sloučení družstva s Bechlínem na Podřipské; Telefonní budka v obci postavena u
Obchodu; v MŠ založen požár cizí osobou , proto děti přesunuty do MLK.
- R. 1985 – 521 obyvatel, 180 rodinných domků
- 1985 – MNV neschopné spolu s tehdejšími organizacemi NF a KSČ již dále vést obec bylo rozhodnuto ONV integrovat obec Dobříň, Kozlovice a Záluží k Roudnici od 1.1.1986
1. 1. 1986 – integrace obce k Roudnici

- R. 1989 – 17. listopad – významný přelom v dějinách našeho státu, pád komunistické vlády, nastolení parlamentní demokracie.
V říjnu rekordní teplota +22stC
- R. 1990 – soukromá prodejna – v domě paní .Leonovičové
15. 6.1990 osamostatnění Dobříňe – na mítinku v místním hostinci bylo naprostou většinou občanů rozhodnuto o odtržení obce od Roudnice a o vytvoření vlastního zastupitelstva;
- R. 1991 – první obecní buletin pod názvem „OBECNÍ NOVINY“.
vybudována tělocvična;
další soukromá firma chov králíků (pan Drba);
9. 3. Prošel obcí po 40ti letech opět masopustní průvod;
7. 7. – 100. výročí narození básníka J. Hory;
- R.1991-2 Postavena plynová redukční stanice zemního plynu
tranzitního plynovodu
Transgas –Praha ...Mošnice
- R. 1992 – dne 11. 5. naší obcí přeběhla vichřice, vzdušný vír nabíral vodu z Labe spolu s hlínou ze zahrádek U Špičky ji vynášel vzhůru - podle meteorologů to bylo slabé tornádo - koridor asi 30 – 50 m vyvrátil asi 20 stromů, na návsi polámal krásnou lípu, 25střech poškodil lehce a tři těžce
- R. 1993 – v obci byl vybudován silný elektrický rozvod, který zbavil řadu občanů problémů s podpětím a umožnil zavedení elektrického topení, výstavba tří trafostanic 22kV 2x400kVA.
- R. 1994-- 480 obyvatel; prodej vily (18. 1.) firmě UNREAL, která se zabývá informační a výpočetní technikou
- R. 1995 - 390 obyvatel, 79 dětí, 187 domů oslava J.Hory; pronájem prodejny; dokončení kabelových rozvodů do země;
oprava křížku v Zátíší;
pokládka úplné podzemní telefonní sítě
pokládka nového podzemního rozvodu veřejného osvětlení
pokládka nového podzemního rozvodu místního rozhlasu
- R. 1996 Výstavba nových kabelových sítí v ulici K Přívozu až k hájovně.
- R.1997 –8 vybudován nový koridor - nové kolejiště na trati Praha –
Děčín v úseku
Hněvice - Hrobce , a
postaveny protihlukové zábrany, také byla dokončena polovina mostu k vile
30. 6.1998 Trvalena uzavřena MŠ v Dobříni
Přestěhování kanceláře obecního úřadu z lihovarského statku do budovy mateřské školky č.p.55.
- R. 1998 - dokončení vodovodu a kanalizace; napojení obce Dobříň na dálkové optické kabely /SPT TELECOM/ - díky nové digitální ústředně v Roudnici.
- R 2000-1 plynofikace obce, přivaděč plynu

- R 2001 Oprava Sokolské ulice, asfaltový povrch chodníky z dlažby 30x30 vjezdy ze zámkové dlažby
- R 2001 Zakoupení 10ha lesa v jalovčinách a výsadba 30 000 mladých doubků
- R 2001 Výstavba Husího Rynku
- R 2001 100 výročí narození Josefa Hory v Dobříni
- R 2001-2 Výstavba dětského a sportovního hřiště.
- R 2002 30.6. 700 let obce Dobříň slavnostní otevření hřiště – dárek dětem k 700 letům obce, účast velvyslance jihoafrické republiky Mr Noel Lehoko, a ředitel humanitární nadace ADRA pan Vítěslav Vurst
- R 2002 Výstavba ulice Pod Javorem
- R 2002 Oprava fasád řadových garáží

STAROSTOVÉ OBCE:

od r. 1849 neúplný nepřehledný seznam

- r. 1871 - 1874 Jan Zima
- r. 1875 - 77 Josef Hajšl
- r. 1878 - 79 Ant. Zima
- r. 1881 - 89 Jos. Hajšl
- r. 1890 - 96 ?
- r. 1897 - 98 Jos. Kuchař
- r. 1899 - ? Alois Kuchař
- r. 1923 - 24 Václav Kratochvíl
- r. 1925 - 31 ?
- r. 1932 - 40 Václav Rožec
- r. 1941 - 44 Jos. Kubizňák
- r. 1945 Jar. Košťál
- r. 1946 - 50 Jos. Urban
- r. 1951 - 54 Fr. Burian.
- r. 1955 - 59 Fr. Kadlec
- r. 1960 - 64 Ant. Drtina

- r. 1971 - 76 Václav Rážek
- r. 1977 - 78 Ant. Brázda
- r. 1979 - 85 Jaroslav Strádal
- r. 1986 - 90 integrace k Rci – Jar. Maleček
- r. 1990 osamostatnění Dobříně:
- r. 1990 - 90 Vladimír Kubizňák
- r. 1990 - 92 Jiří Vronský
- r. 1992 - 94 Ing. Miroslav . Novák
- r. 1994 - 02 Ing. Emil Filippi
- r. 2002 - Miroslav Kvintus

JOSEF HORA

Narodil se 8. července 1891 v Dobříni . Maturoval roku 1910 na gymnáziu V Roudnici. Již za studia na právnické fakultě spolupracoval s tiskem a roku 1919 je redaktorem Práva lidu, později se stává redaktorem kulturní rubriky v Rudém právu. Píše mnoho kritik a spíše než revoluční otázky upřednostňuje otázky morální. Roku 1929 se rozchází se stranou. Od roku 1934 byl předsedou Obce čs. spisovatelů a ostře napadal a kritizoval nacismus v Německu Citlivě reagoval na všechny události ve světě i u nás doma a proto jeho tvorba měla veliký ohlas. Psal prózu např. Hladový rok, ale hlavně básně. Jeho sbírky jsou plné citu, ale ne slabosti. Překládal také Jesenina, Pasternaka, Bloka, Erenburga -ze sovětské tvorby a Puškina a Lermontova z ruské literatury.

ŠETŘETE LÁSKOU

Jenom té nejlíbeznější,
nejnešťastnější,
podejte své srdce,
šetřte láskou!

A jenom nejčistšímu,
nejpevnějšímu,
tomu, jenž nikdy nezradil sám sebe,
podejte své srdce,
šetřte láskou!

Těm jedině, kdo trpí,
jimž zrak vybledl touhou
Jak úpalem dne chrpy,
dětem jen, jež mají pohled bílý,
jichž ruce ještě nikdy, nikdy, nikdy
nikomu na světě neublížily,
podejte své srdce,
šetřte láskou!

Od kolébky až do hrobu
Svět podobá se hřbitovu,
Protože v kámen a vítr silí
lidé svou lásku a pouště ji vpily -
jenom jednou, jednou pro dny všechny
podejte své srdce,

šetřte láskou!

ZÁTIŠÍ

Z tmy dávna vzlétá holubice
a sedá na okap.
O stářím zamlžený svícen
si brousí kocour dráp.

Hříbátko kluše kolem louží
a kachny prohání.
Na schodech dítě, po čem touží
se sklíčkem na dlani?

Holubí hejno rozsvítilo
v tajemném šumu den.
Na prahu dítě se rozblouznilo
a hledá v skřínce jmen.

A vítr běží, dává jména
oblakům, ptákům též.
Ty ale, touho nepokřtěná,
jak ty, jak ty se zveš?

Z knihy Rodný kraj v díle
Josefa Hory.